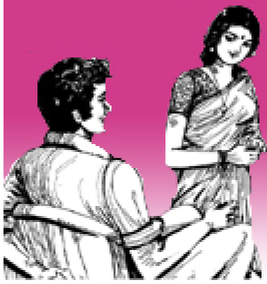

నిదురించే తోటలోకి

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

హేమంత్ చెప్పిన విషయాన్ని విని సరోజని దిగ్భ్రాంతికి గురయ్యింది. నిజానికది సంతోషకరమైన వార్తే.

"వరూధిని నా ప్రేమని అంగీకరించింది. ఆమె కూడా నన్ను ప్రేమిస్తుందాంటీ!" అని చెప్పాడు హేమంత్.

అప్పటినుండి సరోజనికి నిజంగా దిగులుపట్టుకుంది.

`ఈడికింక కష్టాలు మొదలయ్యేయి. అయ్యో దేవుడా!` అనుకుంది బాధగా.

కొంతసేపు కాలుగాలిన పిల్లిలా ఇల్లంతా కలయతిరిగింది. ఆ తర్వాత కనకారావు ఫొటో దగ్గర నిలబడి `చూసావా, ఏవంతుగాడెంత పని చేసేడో. ఆడికసలే తల్లిలేదు. ఆ బాబుగాడు ఏం జేస్తాడో? బతికినన్నాళ్ళూ పెళ్ళాన్ని కాల్చుకుతిన్నాడు. ఇప్పుడిక యీడి బరతం పడతాడు. ఏం జేద్దావంటావూ?` అనడిగింది అమాయకంగా.

కనకారావు ఎత్తుపళ్ళతో అలాగే నవ్వుతున్నాడు.

"సర్లే! బతికుండగానే ఏవీ చెప్పటం రాని మొద్దవతారానివి. ఇప్పుడింకేం జెబుతావ్?" అనుకుంటూ వీధి తలుపు తీసింది.

ఎందుకో.. ఒక్కసారి హేమంత్ ఇంటికెళ్ళి అక్కడి వాతావరణాన్ని చూసి రావాలనిపించింది.

కనకారావు చనిపోయాక ఆ యింటి గడప తొక్కలేదు సరోజని.

కానీ.. ఇప్పుడా యింటి వాతావరణం ఎలావుందో.. మానసికంగా ఏవన్నా వాళ్ళ ఆలోచనలు ఎదిగయేమో ఈ పెళ్ళికి వాళ్ళంతా ఏవన్నా అంగీకరించే స్థాయిలో వున్నారేమో తెలుసుకోవాలన్నదే సరోజని వుద్దేశ్యం.

చిన్నగా జారిపోయిన జుట్టుని వేలుముడిగా చుట్టుకుని హేమంత్ యింటివైపు అడుగులు వేసింది.

వీధిలోనే అరుగు మీద దర్శనమిచ్చేడు హేమంత్ తండ్రి సుందరం.

సరోజనిని చూస్తూనే ఛీత్కారంగా మొహం పెట్టి "ఏంటిలా దయచేసేవ్ చాలా రోజులకి?" అన్నాడు వెటకారంగా.

"నిన్ను చూడాలనిపించింది బావా! రాత్రి కల్లో కొచ్చేవ్" అంది నవ్వుతూ ఎదురుగా వున్న అరుగుమీద చతికిలబడి.

సుందరం మొహం ఆ జవాబుకి ఇంకాస్త చిటపటలాడేడు.

"అడ్డమైన వాళ్ళ కలల్లోకి రావాల్సిన ఖర్మేం పట్టలేదు నాకు. మొన్నా మధ్య చావబోయేవంట. ఏంటి డ్రామానా?" అన్నాడు వెటకారంగా.

"అవును బావా! తాడు గట్టిగాలేదు." అంది సరోజని.

"నువ్వెందుకు ఛస్తావే, నల్గురిని చంపే రకానివి" అని వెటకారంగా నవ్వేడు సుందరం.

"నిజమే బావా, నీ సంగతి చూడకుండా పోవడం యిష్టంలేక బతికేసేను. అద్సరే నీ మేడ సంగతేవయింది? కోర్టుల చుట్టూ తిరిగి తిరిగి అరిగిపోయిన బలపం ముక్కలా అయిపోయేవు. ఏవన్నా నువ్వు బతికుండగా ఆ కొంప వస్తుందంటావా?" అనడిగింది సరోజని అమాయకంగా మొహం పెట్టి.

"ఎందుకు రాదూ! తన్నుకుంటూ వస్తుంది. ఒకటి రెండు నెలల్లో అక్కడే వుంటాను. చూడు" అన్నాడు సుందరం ముక్కుపుటాలు బిగబెట్టి గర్వంగా.

"అవునా! ఆ పాటికి కొంచెం తిను. లేకపోతే ఆ మేడలో పెద్ద పనోడిలా వుంటావు. ఏసుకున్న పట్టుచొక్కా బుజాలమీద నిలవాలా?" అంది సరోజని నవ్వుతూ.

"అదే. మరి నీవాగుడు తగ్గలేదు కనకారావు చచ్చినా!" అన్నాడు సుందరం కోపంగా.

"ఎలా తగ్గుద్ది బావా? అక్కపోతే నీకేమాత్రం బుద్దొచ్చింది. పుట్టిన బుద్ధి పుడకల్లో పెటాలి. అద్సరే ఏవంతుగాడికి పెళ్ళెప్పుడు చేస్తావ్?"

"ఆడి పెళ్ళి ఆ మేడలోనే!" అన్నాడు సుందరం గర్వంగా.

"అబ్బో పెద్ద ప్లానే" అంది సరోజని.

ఇంతలో హేమంత్ అక్క బయటకి వచ్చి చూసి "ఆంటీ, నువ్వా, లోపలికి రా!" అంది.

సరోజని లేచి లోపలికెళ్ళి ఉయ్యాల బల్లమీద కూర్చుని ఇల్లంతా కలయ జూసింది. ఇంట్లో పెద్ద మార్పులేవీ లేవు.

"ఏంటే కొత్తసామానేం కొన్నట్లు లేదు. ఏవంతుగాడు డబ్బేం పంపడంలేదా?"

"పంపకపోతే ఈయనూరుకుంటాడా, ఫోనులు మీద ఫోనులు చేసి వాడి ప్రాణం కొరుకుతాడు."

"మరి?"

"తీసుకెళ్ళి ఆ కోర్టులకే పోస్తున్నాడు. ఆ కథంతే!" అంది కాఫీ తెచ్చి సరోజనికిస్తూ

"మరి వాడికి పెళ్ళి చెయ్యరా?"

"ఏమో, ఆయనిష్టం. మన మాట పడనిస్తాడా? ఈ మధ్య తన చెల్లెలి కూతుర్నిచ్చి చేస్తానని అంటున్నాడు. "

"నాకు తెలియని చెల్లెలెవరే?" అంది సరోజని కొంచె వులిక్కిపడుతూ.

"అదే. కేరళలో వుంటుంది వసుంధరత్త."

"వాళ్ళతో మీకసలు రాకపోకల్లేవు కదే"

"ఏమో, ఈ మధ్య నాన్నతో మాట్లాడుతున్నారు. వాళ్ళ దగ్గర డబ్బు తీసుకున్నట్లున్నారు." అందామె.

సరోజని మనసు కలుక్కుమంది.

"అప్పుడే ఇక్కడ కథ అడ్డం తిరుగుతోందే!" అనుకుని బాధపడుతూ "ఒకేళ ఆడే పిల్లనన్నా పేమించి పెళ్ళిజేసుకుంటే.."

బదులుగా పకపకా నవ్వింది హేమంత్ అక్క. "ప్రేమా.. వాడా? ఊరుకో ఆంటీ!" అంది.

"ఏంటే ఆడు నీ తమ్ముడయినంత మాత్రాన ఆడు మగాడు కాదా! అసలే సిటీలో వుంటున్నాడు" అంది సరోజని.

"ఏ సిటీలో వున్నా మా తమ్ముడు తమ్ముడే వాడలాంటి వెధవ పనులు చెయ్యడు." అంది గర్వంగా.

"ఏంటి పేవించడం ఎదవ పనా? రోజుకి మూడు పేమ సినిమాలు టి.వి పెట్టుకుని నోరావలించి చూస్తావ్. ఆడు పేవిస్తే ఎదవ పనా?" అంది సరోజని.

"ఏమో, వాడా పని చెయ్యడు గాక చెయ్యడు." అందామె నిక్కచ్చిగా.

సరోజనికి అంతకంటే మాట్లాడాలనిపించలేదు.

ఒకలాంటి నైరాశ్యంతో ఇంటిదారి పట్టింది వేదనగా.

ఎదురుగా కూర్చున్న హేమంత్‌ని పరికించి చూస్తున్నాడు రమేష్‌బాబు.

హేమంత్ మొహంలో కొత్త కళ ఉట్టిపడి పడుతుంది.

"ఏంటీ మధ్య మొహం వెలిగిపోతుంది. పెళ్ళేమైనా కుదిరిందా?" అనడిగేడు నవ్వుతూ.

"అదేం లేదు సర్" అన్నాడు హేమంత్ నవ్వుతూ.

"కాదు.. నువ్వు దాస్తున్నావ్. సమ్‌థింగ్ స్పెషల్" అన్నాడు రమేష్

"పెళ్ళి కాకపోతే ప్రేమ" అంటూ లోని కొచ్చి హేమంత్ పక్కన బర్రున కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుంటూ అంది పద్మ.

హేమంత్ జవాబు చెప్పకుండా లేచి సీట్లోకి వెళ్ళాడు.

"ఏంటి కథ?" అన్నాడు రమేష్‌బాబు.

"ఏవుందా పిల్లనేసుకుని.. ఊరంతా బలాదూరు తిరుగుతున్నాడు. చాలా మంది చూశారు." అంది పద్మ.

"నీకు హేమంతంటే కోపం. అలానే చెబుతావులే" అన్నాడు నిరసనగా.

బదులుగా "వసంతా!" అంటూ పిలిచింది పద్మ బిగ్గరగా.

వసంత వచ్చి నిలబడింది.

"చెప్పు, మీ చిన్న సార్ ఏడేడ తిరుగుతున్నాడో, ఆ పోరినేసుకుని" అంది గడ్డం క్రింద చెయ్యిపెట్టుకుని విలాసంగా కాళ్ళూపుతూ.

వసంత పద్మ వైపు కళ్ళు మిటకరించి చూసింది భయంగా.

"భయం లేదులే చెప్పు. మన సారే!" అంటూ ఉత్సాహపరిచింది పద్మ.

వసంత మళ్ళీ రమేష్‌బాబు వైపు చూసింది.

"చెప్పు. ఎక్కడ చూశావ్? అన్నాడు రమేష్‌బాబు కాస్త సౌమ్యంగా.

"ఎక్కణ్ణంటే.. ఒకతూరి సుల్తాన్ బజార్‌లో బుక్కుల కొట్లకాడ సార్. ఆడగిద్దరూ కల్సి బుక్కులేరతండారు" అంది పద్మ.

"అదే.. ఎలా ఏరతన్నారో కూడా జెప్పు" అంది పద్మ.

పద్మ మళ్ళీ కళ్ళు మిటకరించింది.

"చెప్పు" రమేష్ బాబు హెచ్చరికతో "గదేసారూ, ఒకళ్ళ మీద ఒకళ్ళు బడి ఏరతన్నారు"

"సరిగ్గా చెప్పు" కొంచెం రమేష్ బాబు గదమాయించేసరికి "గదే. ఆడనే జూసిన... ఇంకోసారి సిన్మాలో దగ్గర జూసిన" అంది భయంగా.

"సరే, నువ్వెళ్ళు" అంది పద్మ. అదే అదనుగా పారిపోయినట్లెళ్ళిపోయింది వసంత.

"ఇదేం కొత్త! వాళ్ళిద్దరూ ఎప్పట్నుంచో తిరుగుతున్నారుగా!" అన్నాడు రమేష్‌బాబు కొంచెం చిరాగ్గా.

నిజానికి వసంత చెప్పిన విషయం విని అతని మనసు కుతకుతలాడుతున్నది. దాన్ని పైకి కనపడకుండా తనకంత ఇంటరెస్టు లేనట్లు మాట్లాడటానికతను శతవిధాల ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

"ఇంకేం మరి.. రేపు శుభలేఖ తెచ్చిస్తాడు. పెళ్ళి కెళ్ళి ఇన్నక్షింతలేసి రండి" అంటూ రెచ్చగొట్టి మళ్ళీ కుర్చీ బర్రున లాగి సీటుకెళ్ళిపోయింది పద్మ.

సెక్షన్‌లో అడుగు పెట్టేసరికి అక్కడ సీన్ వేరే విధంగా వుంది.

పద్మ ఆశ్చర్యపోయింది.

"కొంపదీసి ఇతను పెళ్ళి శుభలేఖలు పంచడం లేదు కదా" అనుకుంది తెల్లబోతూ.

"ఏంటి హేమంతూ, పెళ్ళా?" అంది అమాయకంగా.

"అమ్మా, ఎప్పుడూ నీకు పెళ్ళిగోలే. హేమంత్ గ్రూప్ ఒన్ రిటెన్ ఎగ్జామ్స్ పాసయ్యేడు" అన్నాడు సూపర్నెంటు ముకుందం.

పద్మ మరీ మరీ తెల్లబోయింది.

"అప్పుడే ఎందుకంత హడావుడి. రిటెన్ పాసయి వోరల్లో తన్నిన వాళ్ళు చాలామందున్నారు" అంది పద్మ వెటకారంగా

"శుభం పలకమని నీలాంటిదాన్ని తీసుకెళ్తే పెళ్ళి కూతురు ముండెక్కడ చచ్చిందన్నదట. కాస్త నోరు సంబాళించుకో తల్లీ" అన్నాడాయన చిరాగ్గా.

"నిజమంతే లెండి. పద్మగారెప్పుడూ కీడెంచి మేలెంచుతారెప్పుడూ" అన్నాడు హేమంత్.

"వెళ్ళి సార్‌కి చెప్పండి" అన్నాడు సూపర్నెంటు ముకుందం.

"ఇందులో ఏముందని?" అన్నాడు హేమంత్.

"బాగోదు చెప్పండి అన్నాడు" ముకుందం తిరిగి.

హేమంత్ అయిష్టంగా రమేష్‌బాబు ఛాంబర్స్‌లో కెళ్ళి విషయం చెప్పేడు.

రమేష్‌బాబు మొహం వివర్ణమైంది.

హేమంత్ వోరల్లో కూడా సెలక్టయి తీరతాడు. తన చేతిలోంచి జారిపోతాడు. వరూధిని ఒక ఆఫీసర్ భార్యయి కూర్చుంటుంది. చూస్తుండగానే వాళ్ళిద్దరూ ఆనందంగా, హాయిగా వుంటారు తనిలా లాడ్జీల్లో ఏసుఖమూ లేకుండా బ్రతుకుతూనే వుండాలి.- అనుకున్నాడతను.

ఐతే వివర్ణమయిన మొహాన్ని కప్పిపుచ్చుకుంటూ పెద్దగా నవ్వుతూ హేమంత్‌కి షేక్‌హాండిచ్చి "నాకు తెలుసు హేమంత్ నీకు సెలక్షన్ వస్తుంది. నాకు తెలుసు" అన్నాడు ఆనంద పడిపోతున్నట్లుగా.

"అప్పుడే చెప్పలేం సర్. ఇదంతా ముకుందంగారి పట్టుదల." అన్నాడు రమేష్ బాబు కడుపులో మంటని కళ్ళలో కనబడనివ్వకుండా.

ఎప్పుడెప్పుడీ సంగతి వరూధినికి షేర్ చేసి సంతోషపడాలా అని హేమంత్ మనసు ఎదురు చూస్తోంది.

అందుకే అతను అయిదు కాగానే పరిగెత్తినట్లుగా వెళ్ళిపోయాడు.

అతనెక్కడ కెళ్తాడో వూహకందిన రమేష్‌బాబు అసూయతో కుతకుతలాడుతూ నిస్సహాయంగా చూస్తుండి పోయేడు.

కానీ.. అలవాటు ప్రకారం అతని హృదయం దుర్మార్గంగా ఆలోచిస్తూనే వుంది.

హేమంత్ సరాసరి వరూధిని ఇంటికే వెళ్ళాడు. విషయం వినగానే ఎగిరి గంతేసింది వరూధిని.

"స్వీటేది?" అనడిగింది.

"తేలేదు" అన్నాడు హేమంత్.

"ఎందుకని? ఇలాంటి విషయాన్ని స్వీట్ లేకుండా చెబుతారా?" అంది అధికారంగా.

"అప్పుడే నాకు సెలక్షన్ వచ్చినట్లు కాదు కదా!" అన్నాడు హేమంత్ నవ్వుతూ.

"దాని మాటలకేం గాని... నేను చేస్తానుండు స్వీట్‌ని" అంది రాజేశ్వరి చిత్రని అతని చేతికందిస్తూ.

ఆవిడ కావాలనే చిత్రని అతనికిచ్చిందని హేమంత్‌కి తెలియదు. చిత్ర అతనికలవాటు కావాలి. చిత్రని అతను ప్రేమించాలన్నది ఆమె అంతర్గత మనోభీష్టం.

చిత్రనెత్తుకుని హేమంత్, వసుంధర మేడమీదకెళ్ళారు.

చిత్ర ఇప్పుడు హేమంత్‌కి మాలిమయ్యింది.

అతని జేబులోని పెన్ను తీసుకుని ఆడుతుంది.

చిత్రని పక్కన కూర్చోపెట్టుకుని అతనాడుతుంటే వరూధిని సంతోషంగా చూసింది.

తనకే కాదు చిత్రకి కూడా ఒక ఆలంబన దొరికినట్లు అతని గుండెల్లో తాము గువ్వలుగా ఒదిగి బ్రతకగలమనే నమ్మకమూ వరూధినిలో మొదటిసారి కలిగాయి.

ఇంతలో రాజేశ్వరి రవ్వకేసరి తీసుకుని పైకొచ్చింది.

"అదేంటమ్మా, పిలిస్తే నేను వచ్చేదాన్నిగా?" అంది వరూధిని నొచ్చుకుంటూ.

బదులుగా రాజేశ్వరి నవ్వి డిషెస్ వాళ్ళిద్దరికీ యిచ్చి చిత్రని తీసుకుని కిందకి వెళ్ళింది.

"ఇప్పుడు చెప్పు హేమ్, నీకు ఆర్.డి.ఓ వస్తుందా! ఆర్.టి.ఓ వస్తుందా?" అనడిగింది వరూధిని రవ్వకేసరి తింటూ నవ్వుతూ.

"ఎందుకా రెండే సెలక్ట్ చేసావు?"

"బాగా నగలు చేయించుకుని అమ్మోరులా దిగేసుకోవాలని" అంది పకపకా నవ్వుతూ.

హేమంత్ కూడా నవ్వాడు.

వరూధినిని చూస్తూనే అతని మనసు ఆనందంతో వుప్పొంగుతుంది.

ఎన్ని కష్టాలున్నా గలగలా నవ్వే ఆమె మనస్తత్వం అతనికి నచ్చుతుంది.

"వరూ!"

ఆమె అతనివైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

ఆ వెంటనే ఆమెలో చిలిపిదనం మాయమైంది.

"ఊఁ" అంది మెల్లిగా.

"సరోజిని ఆంటీకి చెప్పాను."

"ఏమని?"

"నువ్వొప్పుకున్నావని"

"ఏవన్నారు?

"సచ్చినోడా! ఆ పిల్లకి చీమకుట్టినా నిన్ను చంపేస్తానంది."

"మరైతే హిట్ గానీ, గమేక్సిన్ గానీ.. తెచ్చేరా?"

ముందు అర్థం కాలేదతనికి.

అర్థం కాగానే పకపకా నవ్వేసేడు.

వరూధిని కూడ అతనితో శృతి కలిపింది.

హేమంత్ చిన్నగా ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు ప్రేమగా.

వరూధిని దగ్గరగా జరిగి అతని భుజమ్మీద తలాన్చింది.

ఇప్పుడామె నరనరాల్లోకి ఒక ధైర్యం, నమ్మకమూ రక్తంలో కలిసి ప్రవహిస్తున్నాయి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments